

Ad § 50 b, stk. 3

Bestemmelsen præciserer, hvilke organers medlemmer der ud over kommunalbestyrelsesmedlemmer kan være adressater for statsamtmandens afgørelser om anvendelse af tvangsbøder. Bestemmelsen træder i stedet for den gældende bestemmelse i lovens § 61, stk. 6, om sanktionernes adressater.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.3.

Opregningen af, hvilke organers medlemmer der ud over kommunalbestyrelsen kan være adressat for statsamtmandens afgørelser om tvangsbøder, er båret af det princip, at sanktioner i så vidt omfang som muligt bør rettes mod medlemmerne af kommunalbestyrelsen som kommunens øverste ansvarlige organ, og kun, hvor sanktioner ikke kan rettes mod kommunalbestyrelsens medlemmer, vil kunne rettes mod medlemmer af andre organer end kommunalbestyrelsen, jf. bemærkningerne til lovens § 50 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Det præciseres i bestemmelsens 1. pkt., at medlemmer af økonomiudvalg, stående udvalg og magistrat alene kan være adressater for statsamtmandens afgørelser om anvendelse af tvangsbøder i sager, der ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen, og hvor udvalget eller magistraten derfor har et selvstændigt ansvar for undladelsen af at udføre den foranstaltning, det efter lovgivningen påhviler udvalget eller magistraten at udføre. I dag fremgår det ikke udtrykkeligt af loven, at der kun i disse tilfælde kan anvendes tvangsbøder mod udvalgets eller magistratens medlemmer.

Tvangsbøder over for et udvalgs eller en magistrats medlemmer kan endvidere undtagelsesvis være påkrævet, hvor kommunalbestyrelsen ikke kan formå udvalget eller magistraten til at efterleve kommunalbestyrelsens beslutning. Dette følger af, at kommunalbestyrelsen ikke efter lov om kommunernes styrelse er udstyret med magtmidler over for udvalgene eller magistraten.

Det fastslås som noget nyt i bestemmelsens 2. pkt., at tvangsbøder kan rettes mod borgmesteren, hvis borgmesteren undlader at indkalde medlemmerne af kommunalbestyrelsen til kommunalbestyrelsens ordinære og ekstraordinære møder. Borgmesteren undlader i denne situation at opfylde den pligt, borgmesteren efter lov om kommunernes styrelse har til at indkalde medlemmerne af kommunalbestyrelsen til et ordinært møde, kommunalbestyrelsen har besluttet i sin for hele året gældende mødeplan, jf. § 8, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, eller til et ekstraordinært møde, en tredjedel af kommunalbestyrelsens medlem-

mer kan forlange afholdt, jf. § 8, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse.

De øvrige betingelser for anvendelse af tvangsbøder skal i det i 2. pkt. nævnte tilfælde være opfyldt, herunder at borgmesterens undladelse af at opfylde sin indkaldelsespligt fremtræder med den fornødne klarhed og at det i den konkrete sag skal være påkrævet at anvende tvangsbøder. Tvangsbøder kan f.eks. efter omstændighederne anvendes, hvis borgmesteren kun indkalder nogle af medlemmerne, men ikke alle medlemmer af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen giver ikke adgang til at anvende tvangsbøder, hvis borgmesteren indkalder medlemmerne, men undlader at udsende en dagsorden eller det fornødne materiale til mødet, jf. § 8, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Bestemmelsen giver heller ikke adgang til at anvende tvangsbøder, hvis borgmesteren indkalder medlemmerne for sent.

Det fastslås i bestemmelsens 3. pkt., i overensstemmelse med den gældende lovs § 61, stk. 6, nr. 4, at tvangsbøder kan rettes mod medlemmer af styrelsesorganet i et kommunalt fællesskab.

Bestemmelsen indeholder en udtømmende opregning af, mod hvilke personer tilsynsmyndigheden kan anvende tvangsbøder. Tvangsbøder kan f.eks. i overensstemmelse med princippet om kommunalbestyrelsen som øverste ansvarlige organ ikke rettes mod den kommunale forvaltning eller mod § 17, stk. 4-udvalg.

*Ad § 50 c**Ad § 50 c, stk. 1*

Bestemmelsen indeholder regler om statsamtmandens adgang til at anlægge erstatningsretligt søgsmål imod kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er ansvarlige for, at kommunen er påført et tab. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 61, stk. 3, om tilsynsmyndighedens adgang hertil.

Efter bestemmelsen kan statsamtmanden anlægge erstatningssag imod kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er ansvarlige for, at kommunen er påført et tab. Det afgøres efter dansk rets almindelige regler, om der er et ansvarsgrundlag, dvs. om der foreligger en uforsvarlig adfærd, som kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom, og at der som en forudselig følge heraf er opstået et tab for kommunen. Simpel uagtsom adfærd er også omfattet af bestemmelsen.

Ved vurderingen af, om erstatningssag skal anlægges, skal statsamtmanden således vurdere, om de ansvarlige kommunalbestyrelsesmedlemmer ved domstolene vil blive idømt erstatningsansvar. Klarheds-